

РЕШЕНИЕ

№ 220

гр. София, 12.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8937** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Ири Трейд“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] сграда „Евроцентър“, ет. 4, представлявано от И. Г. Л., чрез представител по пълномощие адв. Т. от САК, срещу Решение от 08.08.2022 г., постановено по НАХД № 15897/2021 г. по описа на СРС, НО – 13-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 162/14.10.2021 , издадено от директор на ТД „Митница С.“, с което за нарушение на чл. 112, ал. 4, вр. ал. 1 вр.чл. 84, ал. 7, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 400 лв., на основание чл. 112, ал. 4, вр. ал. 1, вр.чл. 84, ал. 7, т. 1 ЗАДС.

В жалбата се сочи, че обжалваното решение е необосновано и постановено в нарушение на материалния закон. Неправилно не са съединени образуванията общо шест административнонаказателни дела срещу дружеството. Касае се не до шест, а до едно единствено административно нарушение. Неправилно е приложена разпоредбата на чл.76в, ал.4, т.1 и чл.112, ал.4 ЗАДС. Допуснато е противоречие с т.37 от Директива

2008/118/ЕО и чл.5 от ДФЕС.

В съдебно заседание, чрез адв. Т. поддържа касационната жалба и претендира разноси.

Ответникът – директор на ТД Митница С. чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че „ИРИ ТРЕЙД“ АД, ЕИК[ЕИК] е данъчнозадължено лице, притежаващ качеството на сертифициран получател, който получава на територията на страната акцизни стоки, освободени за потребление в друга държава членка, съгласно Удостоверение № BG005800/2119183/22.02.2021 г. за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава членка.

На 18.02.2021 г. дружеството е подало до директора на ТД „Югозападна“ на АМ, уведомление за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава-членка и във връзка с това уведомление било издадено Удостоверение за платен акциз № BG005800/2119183/22.02.2021 г. за получаване на „други смазочни масла и други масла“ с кодове по КН 27101981, 27101983, 27101987 в количество 984 кг. и „смазочни препарати и препарати за омасляване“ с код по КН 34039900 в количество 220 л., от изпращач Same Deutz Fahr D., Lauingen, Германия и място на доставка на територията на Република България, разклон за [населено място], на главен път Бяла-Р., склад на „Ири Трейд“ АД.

Акцизните стоки били получени от „Ири Трейд“ АД на 26.02.2021 г., придружени със СМР-товарителница № Т186055/19.02.2021 г., издадена от Same Deutz Fahr D., Lauingen, Германия - получател „Ири Ррейд“ АД.

На 30.03.2021 г. в Българска акцизна централизирана информационна система (БАЦИС), дружеството-жалбоподател регистрирало акцизен данъчен документ за получените акцизни стоки по гореспоменатото удостоверение.

На 14.05.2021 г. Ю. В. - старши инспектор в ТД на АМ съставил срещу жалбоподателя акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на 16.02.2021 г. нарушение на чл. 112, ал.4 на ЗАДС при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН на 14.10.2021 г., Д. Д. - директор на ТД Митница С. на АМ, издал НП № 162, предмет на проверка в настоящото производство.

За да постанови оспореното решение, районният съд е приел, че при издаването на НП не са допуснати нарушения на материалния закон и на процесуалните правила, които да накърняват правото на защита на нарушителя. Приел е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното нарушение.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл. 63в, ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, визиращи в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Неоснователно е оплакването за допуснати съществени процесуални нарушения поради отказа на съда да обедини в едно производство всички административнонаказателни дела срещу дружеството. Съгласно чл.36, ал.1 ЗАНН със съставянето на всеки акт за извършено административно нарушение се образува отделно административнонаказателно производство. От доказателствата по делото се установява, че се касае до внос на различни по вид и количество стоки, за което са съставени шест отделни АУАН. Освен това дружеството е имало право да заяви с едно общо уведомление всички стоки, които ще получи на различни места на територията на страната, но не е сторило това.

Не се установява нарушение разпоредбите на Директива 2008/118/ЕО. Същата е транспонирана в българското законодателство, което точно е приложено в настоящия случай.

Неоснователно е оплакването за нарушение на материалния закон и правото на ЕС. Съгласно чл.43, ал.1, т.1 ЗАДС дължимият акциз следва да бъде начислен с издаването на акцизен данъчен документ или регистриран електронен данъчен документ на датата, на която е станал дължим. Чл.84, ал.7, т.1 ЗАДС определя, че акцизен данъчен документ се издава на датата, на която акцизните стоки са освободени за потребление по смисъла на чл.20, ал.2 ЗАДС. Вярно е, че чл.84, ал.7, т.1 ЗАДС предвижда издаването на акцизен данъчен документ за всеки получател и всяко превозно средство, но следва да бъде съобразена и нормата на чл.20, ал. 2 съгласно която задължението за заплащане на акциз възниква от датата на освобождаване на акцизните стоки, т.е. от датата на извеждането на акцизни стоки от данъчен склад, което означава, че за всяко получаване на акцизна стока и извеждането ѝ от данъчен склад следва да бъде подадено отделно уведомление по чл.76в, ал.4, т.1 ЗАДС. Не е нарушена и нормата на чл.112, ал.4 ЗАДС както твърди касаторът. Безспорно е установено, че акцизът е станал дължим на 26.02.2021 г. а дружеството го е начислило на 30.03.2021 г. – повече от един месец след законоустановения срок. Административнонаказващият орган правилно е приложил разпоредбата на чл.112, ал.4 ЗАС и е наложил наказание в предвидения от закона минимум.

По отношение изводите относно спазване на материалноправните норми. Изводите на въззивната инстанция се споделят изцяло от настоящия състав, като препраща към тях, на основание чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК.

С оглед гореизложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН, основателна е претенцията на ответника за присъждане на направените по делото разноски. Съобразно изискванията на чл.63д, ал.5 от ЗАНН същото следва да се определи по реда на чл.37 от Закона за правната помощ, във вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН,
Административен съд София – град, VII-ми касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.08.2022 г., постановено по НАХД № 15897/2021 г.
по описа на СРС, НО – 13-ти състав.

ОСЪЖДА „Ири Трейд“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление
[населено място],[жк], [жилищен адрес] сграда „Евроцентър“, ет.4, да заплати на
Агенция Митници юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.